

217. Wọn yóò bi é léèrè nípaà ogun jíjà nínú oṣù abiyì: Sọ (fún wọn) pé: Ogun jíjà nínú un rẹ jẹ ẹṣẹ tí ó tóbi, sùgbón sísẹ àwọn ènìyàn lóri kúrò ní ojú ọ̀nàa Allaahu àti àìkòní igbàgbò nínú un Allaahu, àti dídí àwọn ènìyàn lówó láti lọ sí Al-Masjidul-Haraam àti lílẹ àwọn ènìyàn jáde nínú un rẹ jẹ ẹṣẹ ńlá jùlọ níwájúu Allaahu. Àti pé ìdaniláàmu burú ju ipàniyàn lọ. Wọn kò ní yé bá yín já títí tí wọn yóò fí lé yín kúrò lójú ọ̀nà ẹ̀sìn-in yín tí wọn bá ní agbára láti ẹ̀ bẹ̀. Ẹ̀ni kẹ̀nì tí ó bá yí padà kúrò nínú un ẹ̀sìn-in rẹ (Islaamu) nínú un yín, tí ó bá kú lénì tí ó sàìgba (Allaahu) gbọ (ó kú ikúu kẹ̀fẹ̀rì), irú àwọn ènìyàn bẹ̀ ni iṣẹ́ wọn ti bàjẹ́ ní ayé àti ní ọ̀run. Àti pé àwọn wọn yẹ̀n ni èrò iná. Wọn yóò wà níbẹ̀ gbére.

218. Dájúdájú àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ àti awọn tí wọn sá kúrò nílẹ́ tí wọn tún jagun ní ojú ọ̀nàa Allaahu, àwọn yẹ̀n ni àwọn tí ń retí àánú un Allaahu. Àti pé Allaahu ni Aláforíjì jùlọ, Aláánú jùlọ.

219. Wọn yóò bi é léèrè nípaà ọ̀tí àti tẹ̀tẹ̀-ńtá, sọ (fún wọn) pé: Ẹ̀ṣẹ ńlá wà nínú un méjéjẹ̀ àti àwọn ànfààníí fún àwọn ènìyàn, sùgbón ẹ̀ṣẹ ikínní-kẹ̀jì wọn pọ̀ ju ànfààníí wọn lọ. Wọn yóò tún bi é léèrè nípaà ohun tí wọn yóò máa ná. Sọ (fún wọn) pé: Ohun tí agbáraa yín bá ká. Bá yí ni Allaahu ẹ̀ la àwọn àmì (aáyàa) Rẹ yé yín kí ẹ̀ bàà lẹ̀ ronú.

220. Nípaà ayé àti ọ̀run. Wọn yóò bi é léèrè nípa àwọn ọ̀mọ ọ̀rukàn. Wí pé: Sísẹ́ dárádára sí wọn ní ó dára jùlọ, tí ẹ̀ bá sì kó wọn mọ̀ra, ọ̀mọ iyáa yín ni wọn í ẹ̀. Allaahu sì mọ ọ̀bìlẹ̀jẹ́ yàtò sí alátúnṣe. Bí Allaahu bá sì fẹ́ ni, Ọ̀un Ẹ̀ bá ni yín lára. Dájúdájú Allaahu ni Abiyì jùlọ, Ọ̀jògbón jùlọ.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكُم حَتَّى يَرْذُوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا ۚ وَمَن يَرْتَدِدْ مِنْكُم عَن دِينِهِ فَيُمَتِّ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا ۚ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾